

De Ontdekking van het Lappersfort,

Wonende op Sint-Michiels fietste ik vaak het Lappersfort voorbij. Ik vond dit al altijd een mysterieuze plek en vermoedde sterk dat er daar unieke natuurschoonheid verborgen lag. In 1991 zat ik in het derde jaar 'monumentale kunst' op het St.-Lucasinstituut te Gent. We maakten een eindwerk en samen met mijn vriendin, Christine, die schilderen volgde drongen we binnen in het afgesloten bos. Altijd op zoek naar inspiratiebronnen, wij hadden dus altijd ons fototoestel mee. Wat ik vermoedde was waar, we vonden een heel mooi stukje natuur die de resten van serres, een villa en fabriekgebouwtjes had ingenomen. Ik vond er in die fabriekgebouwtjes materiaal dat ik kon recyclen voor mijn beeldend werk. Het werden mobielen en kostuums. Christine gebruikte de foto's als inspiratie voor haar schilderijen.

Na mijn afstuderen ging ik wonen op Steenbrugge langs de Lege weg, daar waar mijn grootouders altijd gewoond hadden. Ik had daar mijn kostuumatelier en mijn vader had daar al lang zijn "smisse". Ik fietste dus weer vaak voorbij het Lappersfort. Ik hoopte altijd dat dit stukje natuur niet zou verloren gaan. Veelal zette ik mijn fiets opzij en ging ik wandelen in het bos. Ik genoot echt van de vogels en de mooie bomen die daar in stilte hun eigen plek hadden.

Toen in 2002 de beweging van de Lappersforters voor behoud van het bos opkwamen was ik zeer gelukkig. Mijn vurige wens dat het bos bleef bestaan (zoals het is) werd door anderen gedeeld. Het ongeluk was wel dat ik vanaf dan ben beginnen sukkelen met mijn gezondheid en dat ik in september 2004 opgenomen ben in het ziekenhuis met de diagnose van leukemie. Ik heb dus heel het verhaal van de Lappersforters maar van ver kunnen volgen.

Nu moet ik nog altijd mijn gezondheid bewaken maar ben er veer helemaal bovenop. Ik hoop dus nog altijd heel vurig dat de mensen die beslissen over het bestaan van het Lappersfort (zoals het nu is) kiezen met een hart voor de natuur. "De Aarde is niet van ons, maar wij zijn van de Aarde". Laten we er heel goed zorg voor dragen !

Katrien P

P.S. : Mijn vader heeft als kind, wonende te Steenbrugge, gespeeld in het Lappersfort toen de toenmalige baron één keer op een jaar zijn domein open zette voor alle kinderen uit de buurt. Met veel liefde voor de bomen groet ik jullie en dankjewel voor zoveel inzet voor het behoud van het uniek stukje bos.